

Sentencja

- 1) Artykuły 50 i 203 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. należy interpretować w ten sposób, że towar składowany czasowo należy uznać za usunięty spod dozoru celnego, jeżeli został on zgłoszony w ramach procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego, lecz nie opuścił składu i nie został przedstawiony w urzędzie celnym przeznaczenia, mimo że w urzędzie tym przedstawiono dokumenty tranzytowe.
- 2) Artykuł 203 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, w wypadku usunięcia towaru spod dozoru celnego, osoba, która jako upoważniony nadawca wprowadziła tenże towar do procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego jest dłużnikiem w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm – Niemcy) – Gülay Bollacke przeciwko K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Sprawa C-118/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Coroczny płatny urlop — Ekwiwalent pieniężny w wypadku zgonu)

(2014/C 282/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gülay Bollacke

Strona pozwana: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Sentencja

Wykładni art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowym przepisom prawa lub praktyce, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które stanowią, iż prawo do corocznego płatnego urlopu wygasa, a prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop nie powstaje w sytuacji, gdy stosunek pracy ustaje wskutek śmierci pracownika. Prawo do takiego ekwiwalentu nie może zależeć od wcześniejszego złożenia przez zainteresowaną osobę stosownego wniosku w tym względzie.

(¹) Dz.U. C 171 z 15.6.2013.